

Publicerad 2007-02-26 23:25 av R4ikirl

som om jag sovit hela livet, eller under tre års tid, bara du kan väcka mig så som du gör.

Väckelse

Först nu
känner jag kroppen vakna, ögonen slås upp
tankarna börjar rusa, vandra, forma cirklar och mönster
under mina fingertoppar
mot kall snö, eller kanske det bara är glas
Frostigt av minusgraderna
utanför rutan

Men bara en del av kroppen! i taget
foten, sen min arm, lyfter sakta - sakta
flimrande ögonfransar
i gårdagens smink, bara renare nu, tunnare
Samlar energi nog
att vända mig om

Och vad jag prisar den känslan
i morgonljuset, din kropp, döljd i dimma,
eller bara lakan - det ser detsamma ut
just nu
Jag vet
att du sover

Jag
vill...
le

Som om hela världen hängde på de musklerna
tvinga fram styrka
som så länge legat gömd
Men om det är någon som gör mig stark
är det du
Med bara ditt existerande
Mjukar du upp min kropp, med kyssar - plötsligen

Tumlar runt
i stark, trygg famn
igen

Äntligen
är jag åter stark
För första gången
under min levnad, manne?
Vem har det svaret?
Endast i ditt hjärta
kan jag söka det

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren R4ikirl med Poeter.se id #8433 innehar upphovsrätten